

Mezná

Kraj: Jihočeský

Správní obvod: Soběslav

Nadmořská výška: 443 m n. m.

Počet obyvatel: 116

Adresa URL: www.obecmezna.cz

Okres: Tábor

GPS souřadnice: 49.258138N, 14.800724E

První pís. zmínka: 1362 (662 let)

PSČ: 392 01

Historie obce Mezná

Jedna z prvních zmínek o obci Mezný se podle poznámek tehdejšího mezenského kronikáře, pana Vojtěcha Sirového, datuje z roku 1362, ale jak sám poznamenává, zcela určitě existovala již mnohem dříve. Hlavním stavením byl dům s tvrzí majitelů obce /č.1/. Tvrz byla dřevěná, pevně stavěná, okrouhlého tvaru s příkopem a padacím mostem. Kromě hlavního stavení a tvrze obec sestávala z několika dalších, tehdy samozřejmě dřevěných. Dle kronikáře Vojtěcha Sirového to byla čísla 2, 3, 6, 7, 10, 11, 14, 17, 18, 20, 22 a některá další. Roku 1362 se jako majitelé dvora s tvrzí a Mezného připomínají Gottfried a Bohunka, dále Jan Zoubek ze Samosol /1385/, Léva z Mezného na Mnichu /1405/, jehož potomci se nazývali Mezenští z Mezného a měli ve znaku dvě labutí hlavy a krky k sobě obrácené na černém poli. Roku 1415 podepsal Vaněček z Mezného stížný list proti upálení mistra Jana Husa, čímž se zachoval jako správný vlastenec. Před rokem 1537 prodal poslední Burjan Mezenský z Mezného tvrz, dvůr a ves Anně ze Lhoty, choti Jana Leskovce, jež vše odkázala dcerám Dorotě a Mandaléně. Dorota se ujala správy Mezného /prováděla se za Ladislava Ostrovce z Kralovic/. Po ní statek dědily dcery, z nichž jej přejala v roce 1564 Anastázie, provdaná za Adama Vítu ze Ržavého. Po jejím synovi Ladislavu Vítovi zdědil ho Benjamin Truvein z Podolí, ale pro účast v odboji proti králi Ferdinandovi II. roku 1621 po bitvě na Bílé Hoře byl statku a obce zbaven. V roce 1623 koupil Mezný Jan Řepický ze Sudoměře, po jehož smrti byl 22. dubna 1650 prodán Václavu Wratislavovi z Mitrovic - od této doby je Mezný spojen se statkem Dírenským. Václava /+1660/ následoval syn Kryštof František /+1689/, jeho syn František Karel /+1718/ učinil ze statku svěřenství. To potom obdržel František Karel /+1750/, který zastával různé vysoké úřady a hostil na zámku v Dírném dokonce ruskou šlechtičnu, která se později stala carevnou. Dále následovali: František Adam /+1788/, Vincenc Ignác /+1794/, František Adam /+1819/, Gustav /+1827/, František Jan /+1858/, Evžen /+1897/ a Josef Osvald, v roce 1925 dle poznámek kronikáře Vojtěcha Sirového žijící. Z ostatních rodů v obci samotné je starousedlý rod Klípů a Drsů /č.2/ - tento rod je zde původně usedlý a statek nepřetržitě drží. Mezi starousedlé patří také rod Špinglů - ten vždy vynikal znalostmi v léčení dobytčat, ale i lidí a byl uznáván široko daleko. Počínaje rokem 1810, navštěvovali mezenští mladí jednotřídní školu v sousedních Kvasejovicích. V zimě, kdy byla cesta neschůdná, docházel do Mezné učitelský pomocník z Kvasejovic a učil v obecní pastoušce /č.25/. Od roku 1854 chodily děti do Tučap - až do doby, než byla škola vystavěna a zřízena zde v Mezně. Po roce 1848 /zrušení roboty a poddanosti/ byly zřízeny samosprávné obce - Mezna byla sloučena s obcemi Záříčí a Nová Ves. Občanstvem volený starosta úřadoval v Mezně a někdy v Záříčí. Později se Záříčí stalo samostatnou obcí.

